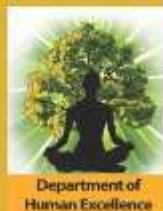
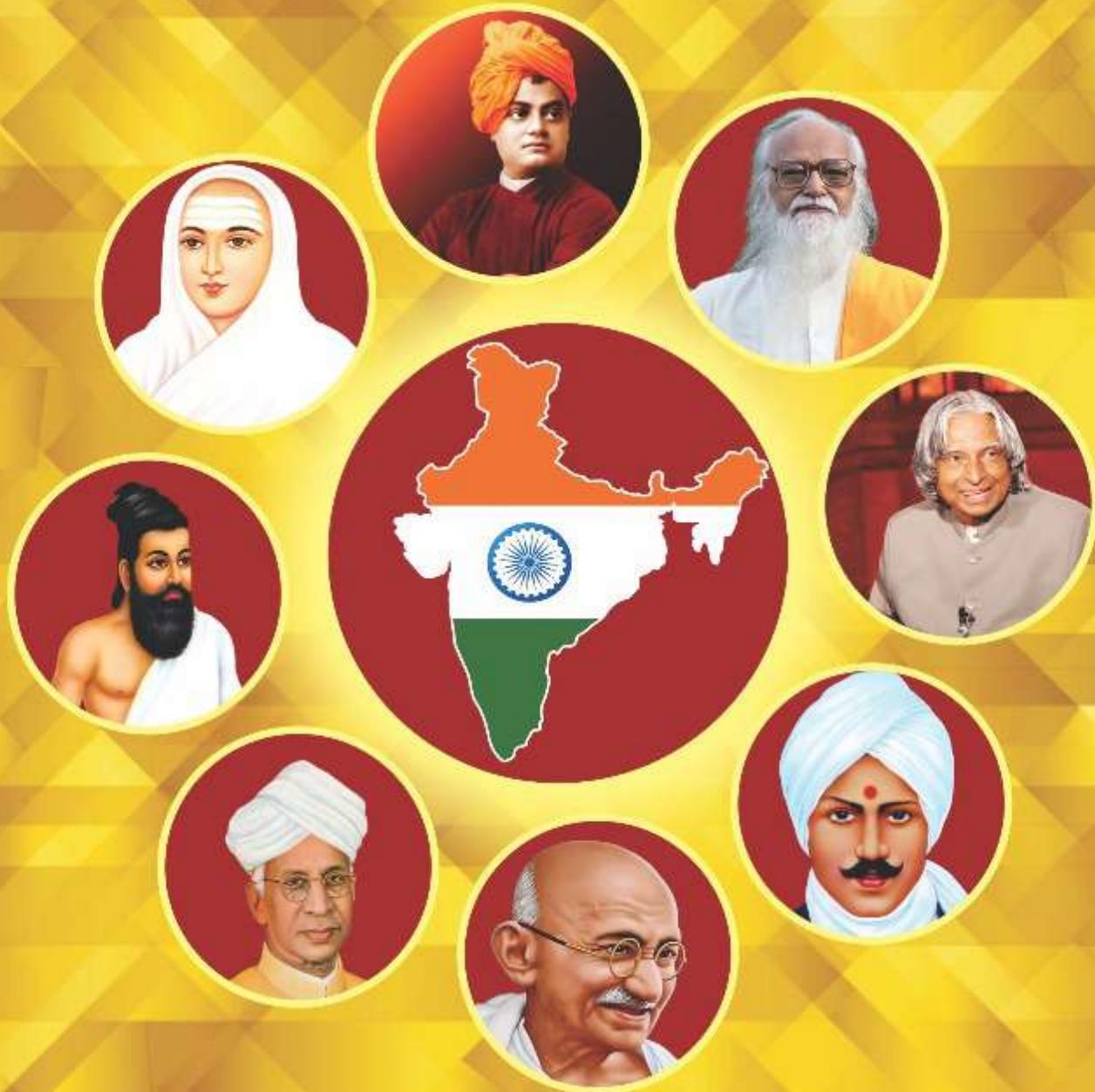

என்.ஐ.எம். கல்லூரி
பொள்ளாச்சி

தேசிய விழுமியங்கள்

மனிதவள மாண்புத் துறை

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1.	செம்மாந்த குடியுரிமை	7
2.	வளர்ந்துவரும் இந்தியா	13
3.	ஹட யோகம்	19
4.	இந்திய கலாச்சாரத்தின் மேன்மை	23
5.	இந்தியாவும் அமைதியும்	29
6.	இந்தியா உலகிற்கு வழங்கும் செய்தி	37
7.	தொண்டும் தியாகமும்	47
8.	வேற்றுமையில் ஒற்றுமை	52
9.	இந்தியாவும் ஆன்மீகமும்	60
10 (A)	தவம் – ஒன்பது மைய தவம்	67
(B)	யோகாசனங்கள்	74

7. தொண்டும், தியாகமும்

P. வீரசித்தி விநாயகன்

துணைப் பேராசிரியர் -

மனித வளமாண்புத் துறை

ந.க.ம. கல்லூரி, பொள்ளாச்சி.

“அன்பர் பணி செய்ய எனை ஆளாக்கி விட்டு விட்டால்

இன்ப நிலை தானே வந்தெய்தும் பராபரமே”

- தாயுமானவர்

‘கடமையைச் செய்’ ‘பலனை எதிர்பார்க்காதே’ என்பது கீதை மொழி. நாம் ஆற்றும் அன்றாடம் பணிகளை பிறருக்கு செய்ய வேண்டிய கடமைகளை மன ஒரு முகத்துடன் செய்யும் போது பற்று இன்றி மனத்தை நெறிபடுத்த முடியும் என்பது ‘கீதாசாரமாகும்.’ இதை நிஷ்காமிய கர்மம் என்று அழைப்பார்கள்.

இறைவனின் தன்மையை விளங்கும் விதமாகக் கீதையில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது.

“ எல்லாப் பொருளிலும் என்னைக் காண்பவன்
எவனோ அவனைவிட்டு நான் நீங்குவதில்லை
என்னை விட்டு அவன் நீங்குவதுமில்லை”

இறைவனை எல்லாப் பொருளிலும், எங்கும் உள்ளான் என்ற உண்மையை உணர்ந்தவர்கள் உலகில் உள்ள மக்களைத் துன்பத்திலிருந்து விடுவிக்க அறநெறிக் கருத்துக்களை போதிப்பதன் மூலம் தொண்டு செய்யும் பண்பை வளர்த்தனர்

“கடன் என்ப நல்லவை எல்லாம் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு” (குறள்)

உலகுக்கும் மக்களுக்கும் நன்மைதருபவை எவையோ, அவையாவும் நாம் உலகுக்குக் செய்தாக வேண்டிய கடமைகள் என்பது வள்ளுவர் வாக்கு

தொண்டுள்ளம் கொண்ட மனிதன் எப்படிப்பட்ட குணநலன் பெற்றிருப்பான் என்பதை நாமக்கல் கவிஞர் தனது கவியில்

தேசிய விழுமியங்கள்

“ தொண்டு செய்யக் கற்றவன்
துயரம் போக்கும் உற்றவன்
சண்டை போடும் மக்களைச்
சரசமாக்கி வைக்கவே”

- நாமக்கல் கவிஞர்

என்று கூறியுள்ளார்.

“எந்தவிதமான சுயநல் நோக்கமும் இல்லாமல் பணம், புகழ் மற்றும் வேறு எதிலும் கவனம் செலுத்தாமல் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவே தொண்டு செய்பவன்தான் சிறப்பாகப் பணியாற்றுகிறான். இத்தகைய மன்னிலையில் ஒருவர் பணியாற்ற வல்லவனாகும்போது அவன் ஒரு புத்த பகவானாகவே ஆகிவிடுவான். உலகத்தையே மாற்றி அமைக்கக் கூடிய வகையில் வேலை செய்யும் சக்தி அத்தகையவனிடமிருந்து வெளிப்படுகிறது”. என்கிறார் விவேகானந்தர்.

இன்றைய பொருளாதார நிலை மக்களை ஏழ்மை நிலையிலேயே வைத்துள்ளது. ஏழ்மையில் வாடும் மக்களுக்கு உணவு, உடை, செல்வம் வழங்குவதை விட ஏழ்மைக்கான காரணத்தை அறிந்து அதை வேரோடு அழிப்பதே உண்மையான தொண்டாகும். அனைவருக்கும் வேலை கிடைப்பதின் அடிப்படையில் திட்டம் வகுப்பதே இதற்கு நிரந்தரத் தீர்வாகும்.

தொண்டு என்றால் மற்றவர்கள் துன்பம் அடையும் போது அல்லது உதவி தேவைப்படும்போது அத்துன்பத்தினை நீக்கத் தங்களால் இயன்ற உதவி செய்வது. இந்தப்பண்பு தான் சேவை மனப்பான்மையைக் குறிக்கும். தொண்டுக்குத் தியாகமே உரைகல். தொண்டு செய்யும்பொழுது பாராட்டை எதிர்பார்ப்பது சேவைக்கு இழுக்காகும்.

பிறருக்கு ஏன் தொண்டு செய்ய வேண்டும்?

பிறருடைய தொண்டில்தான் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். பிறந்தது முதல் சுமார் 20 வயது வரை இன்னொருவரது உழைப்பே நமது உணவாகிறது. நாம் எல்லோரும் ஏதோ ஒரு பள்ளியிலோ, கல்லூரியிலோ படித்திருக்கலாம். இந்த நிறுவனங்கள் எல்லாமே சமுதாயத்திலுள்ள பல நல்ல மனிதர்கள் உதவியாலும், மற்றும் பொதுமக்கள் தரும் வரிப்பணத்தாலும் செயல்படுகின்றன என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

எனவே, சமுதாயத்தில் உள்ள பலரின் உழைப்பால், நாம் வாழ்வதால், சமுதாயத்திற்கு நமது உழைப்பைத் தருவதே நமது தலையாய கடமை. இதனையே “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற அப்பர் வாக்கும் “ உழைக்க மனமில்லாதவன் உண்ணலாகாது” என்ற பைபிளின் வாக்கும் நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

வயதான முதியோர்கள், உடல் ஊனமுற்றோர்கள், ஆதரவற்ற குழந்தைகள் ஆகியோர் சொந்தமாக உழைத்து வாழ முடியாததால் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு சமுதாயத்திற்கு உண்டு. இந்தச் சமுதாயக் கடமையை நிறைவேற்ற வசதி வாய்ப்பு உள்ள ஒவ்வொருவரும் தங்களால் இயன்ற உதவியைச் செய்ய முன் வர வேண்டும்.

தொண்டு செய்வதற்கு முதலில் மனம் விரிவுபட்டு உண்மை நிலையை உணர வேண்டும். எல்லாம் இறைநிலையின் மலர்ச்சியின் தோற்றங்களே என்ற உணர்வு தான் அன்பும், கருணையுமாக மலரும். அதுவே ஒருவரைத் தனக்கென மட்டுமல்லாது பிறர்க்காகவும் வாழும் நிலைக்கு உயர்த்தும்.

அன்னை தெரசாவின் அருள் தொண்டு:

அன்னை தெரசா 1910ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 27ம் நாள் யுகோஸ்லேவிய நாட்டில் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் அக்னெஸ். பிரெஞ்சு நாட்டில் தெரசா மார்ட்டின் என்ற இளம்பெண் துறவு பூண்டு, இறையுணர்வுடன் தன்னைத் தொண்டு பணியில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். தன்னலங்கருதாத கடும் உழைப்பின் காரணமாக நோய்வாய்ப்பட்டு தெரசா மார்ட்டின் தனது 24 வயதில் இறந்தார். தெரசா மார்ட்டினின் தியாகத் தொண்டால் பரவசமடைந்து கவரப்பட்டு அக்னெஸ் தனது பெயரைத் தெரசா என மாற்றிக் கொண்டார்.

கல்கத்தாவில் உள்ள சிறு கிராமங்களில் தனது தொண்டைத் தொடங்கினார். மிகவும் வயதாகிக் கடும் நோயுற்று சாவின் விளிம்பில் ஆதரவற்றிருந்தவர்களுக்கு உரிய உதவி செய்தார். இந்தப் பணிக்காகப் பாட்னாவில் முறையான செவிலியர் பயிற்சி பெற்றார். அத்துடன் மொழிப் பயிற்சியின் அவசியத்தை உணர்ந்த அன்னை தெரசா வங்காளி மொழியைக் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

அன்னை தெரசாவின் சேவைகளில் சில:

- ❖ இவர் ஏழைகளுக்காகவும், நோயுற்றவர்களுக்காகவும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்.
- ❖ அவர்களுக்காக ஒரு மின்னாரில் ஆப் சாரிட்டியை 1950ம் ஆண்டு ஏற்படுத்தினார்.
- ❖ கல்கத்தாவில் இறப்போர் நல சங்கத்தை உருவாக்கி ஆதரவற்றவர்கள் இறந்த பிறகு அவர்களை அடக்கம் செய்வதற்கு உதவினார்.
- ❖ அனாதை குழந்தைகளுக்காக நிர்மல சிகபவன் என்ற அமைப்பை 1955 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கி அவர்களை அரவணைத்தார்.
- ❖ இவரது முக்கியமான சேவைகளில் ஒன்றான தொழு நோயாளிகளின் துன்பத்தைப் போக்க தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்.

தேசிய விழுமியங்கள்

❖ இவருடைய சேவைக்காக இவருக்கு இந்தியாவின் உயர்ந்த விருதாகிய “பாரத ரத்னா” 1980-ம் ஆண்டு வழங்கப்பட்டது. அன்பு ஒன்றையே தனது ஆயுதமாகக் கொண்டு உலகமக்களை அரவணைத்ததால் அமைதிக்கான நோபல் பரிசு 1979ல் வழங்கப்பட்டது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மிக உயர்ந்த ஆன்மா அன்னை தெரசா அவர்கள்.

யார் தொண்டன்?

சேவை செய்யும் நல்லவன்
செம்மை கண்ட வல்லவன்
தேவையுள்ள யாரையும்
தேடிச் சென்று சேருவான்

பணிவு மிக்க தொண்டனே
பரம ஞானம் கண்டவன்
தலைவு மிக்க சொல்லினால்
தரணி எங்கும் வெல்லுவான்நாமக்கல் கவிஞர்

“உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவார்” என்றார் திருமூலர். உடல் ஆற்றலின் மூலமே சமுதாயத்திற்கு நாம்பட்ட கடதனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியும். அதற்கு ஏற்றாற்போல் நாம் நமது உடலைப் பேணி வளர்க்க வேண்டும். நல்ல உடல் நலனும், உயர்ந்த சிந்தனை ஆற்றலும் தொண்டு செய்வதற்கு மிகவும் அவசியமாகும்.

ஏழ்மை, வறுமை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், சமுதாயத்தில் ஏற்படும் குற்றங்கள் இவற்றிற்கான காரணங்களை அறிவுபூர்வமாக ஆராய்ந்து ஒரு தீர்வை கண்டுபிடித்து அவை நீங்கச் செயலாற்றுவதே சமுதாயத்திற்கு ஆற்றும் உண்மையான தொண்டாகும்.

“அன்ன சுத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்
அன்னயாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்” - பாரதி

தியாகம்:

மனதில் தூய்மை, வாக்கில் உண்மை, சிந்தனையில் தெளிவு பெற்ற மகான்கள் வாழ்க்கையை முறையாக வாழ்ந்து இன்பமாக வாழ வழிகாட்டிச் சென்ற மகான்களின் தியாகம் தான் நாம் இன்று காணும் திருக்குறள், பகவத்கீதை, குரான், பைபிள், புத்தரின் வைர சூத்திரம், சித்தர்களின் ஞானப் பாடல்கள். யார் ஒருவர் இந்த உலக மக்களின் நலன் கருதித் தனது எண்ணாம், சொல், செயலை உலக நன்மைக்காக பயன்படுத்தி தனது வாழ்க்கையை வாழ்கின்றார்களோ அதுவே தியாகம் ஆகும். மகான்கள் செய்த தியாகத்தின் மூலமே இறையுணர்வும், அறநெறியும், மனிதனை மதிக்கும் உயர்ந்த பண்பாடும், தோன்றின. அவ்வாறு தியாகச்சீலராக வாழ்ந்தவர்களில் மிகச்சிலர்,

தியாகத்தின் முழுவடிவமாக வாழ்ந்தவர் வள்ளலார். வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடியவர். சீவகாருண்யத்தை பின்பற்றியவர்.

தனிமனித அமைதியே உலக அமைதி என்று தன்னை முழுமையாக சமுதாயத்திற்கு அர்ப்பணித்துக் கொண்டு அதற்கான பயிற்சி முறைகளையும் உருவாக்கியவர் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள்.

அகிம்சையை தனது ஆயுதமாகக் கொண்டு சுதந்திரத்திற்காக பாடுபட்டவர் மகாத்மா காந்தி. அரையாடை அணிந்து வயல்களில் பாடுபட்ட ஏழை விவாசயிகளைக் கண்டு தானும் வாழ்நாள் முழுவதும் அரையாடை அணிந்து வாழ்ந்தவர் ஆவார்.

கருப்பின மக்களுக்காக தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டு வாழ்ந்தவர் மார்டின் லுதர்கின்.

தன் இன மக்களுக்காக தன் வாழ்நாளை 26 ஆண்டுகள் தென்னாப்பிரிக்க சிறையில் கழித்தவர் நெல்சன் மண்டேலா.

சுதந்திர போராட்ட காலத்தில் தமிழகத்தில் தில்லையாடி கிராமத்தில் வாழ்ந்த வள்ளியம்மை தனது குடும்ப வறுமையின் காரணமாக தென்னாப்பிரிக்கா சென்று குடியேறிய போது மகாத்மா காந்தியுடன் இணைந்து இன வேறுபாட்டை எதிர்த்தும், சுதந்திரத்திற்காகவும் ஆங்கிலேயரிடம் அடிப்பட்டு சிறைவாசம் கண்டவர். சிறைவாசத்தால் உருக்குலைந்த போதும் மகாத்மா காந்தியே வியக்குமளவு நெஞ்சுரத்துடன் போராடியவர்.

கர்மவீரர் காமராஜர் போன்றவர்கள் அரசியலில் தன்னலம் கருதாது, மக்கள் நலன் ஒன்றையே தங்கள் வாழ்நாள் கொள்கையாகக் கொண்டு உன்னத வாழ்க்கை வாழுந்தார்கள்.

ஒரு சாதாரண மனிதனாகப் பிறந்து தேசத்தின் முதல் குடிமகனாக உயரும் வரை தேச நலன், தேச முன்னேற்றம் என்று வாழ்ந்தவர் மேதகு அப்துல் கலாம் அவர்கள். மேலும் இளைஞர்கள் தான் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு ஆணிவேர் என்று அவர்களை உயர்ந்த கனவு காணச் செய்தவர்.

இத்தகைய தியாகச் சீலர்களால் தான் உலகம் இன்றவும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

நிறைவரை:

தொண்டால் வாழ்ந்தவர்களும், தியாகத்தால் பண்பட்டவர்களும் இந்த உலகம் உள்ளளவும் நிலைபெற்றிருப்பார்கள். அவர்களது வாழ்க்கை இளைஞர்களுக்கு ஒரு பாடமாக மட்டுமல்லாது வாழ்க்கையை எப்படி வாழுவேண்டும் என்று எடுத்துக்காட்டக் கூடியதாகும். பிறர் துன்பம் போக்கும் செயலே மனிதனை தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தக் கூடியாதகும்.

“ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு”. என்கிறது வள்ளுவம்.

தெள்ளிய நெஞ்சம் வேண்டும்
தெளிந்ததோர் நோக்கம் வேண்டும்
உப்பகை இன்றி மக்கள்
உறவுகள் செழிக்க வேண்டும்
சமயங்கள் இனைய வேண்டும்
சாதிகள் ஒழிய வேண்டும்
மதவெறி தன்னை மக்கள்
மனத்தைவிட டகற்ற வேண்டும்
குழுக்களாய்ப் பிரிந்து செய்யும்
கொலைவெறி ஒழிய வேண்டும்
கொல்குறும் பாற்றும் கூட்டம்
கூண்டோடே அழிய வேண்டும்
ஒற்றுமை ஒங்க வேண்டும்

- பாரதியார்

ISBN 978-93-87009-28-8

9 789387 009288

என்.ஜி.எம். கல்லூரி
பொள்ளாச்சி